

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐδραποιοίσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Νὰ εἶμεθα καλά ;

Τὴν ἐρώτησιν ταύτην δύναται τις νομίζω νὰ ἀπευθῆναι πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς ὁμοεθνεῖς του σήμερον, ἐὰν καὶ ἐπὶ μίαν μόνην στιγμὴν ῥίψη βλέμμα ταχὺ ὅσον δυνατόν καὶ ἐπιπόλαιον ἐπὶ πολλῶν φαινομένων μαρτυρούντων προφανῆ ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς εὐεξίας. Τὸ ἔθνος ὁλόκληρον εὐρίσκειται ἐν νοσηρᾷ καταστάσει προσομοία πρὸς νευρικήν ὑπραισθησίαν συνοδευμένην ὑπὸ ἐξασθενήσεως τῆς ἐθνικῆς ἀντιλήψεως. Ἐκ τούτου τὸ ἔθνος πολλὰ υπερβάλλει, πολλὰ κακῶς ἀντιλαμβάνεται, πολλὰ κακῶς κρίνει, προσομοίον δὲ πρὸς τὰς ὑστερικές γυναῖκας οὐδαμοῦ δύναται νὰ εὕρη τὴν ἡρεμον ἐκείνην καὶ ὑγιᾶ τῆς ψυχῆς κατάστασιν δι' ἧς καὶ μόνης δύναται καὶ νὰ ἀντιληφθῆ ὀρθῶς καὶ νὰ κρίνη ἀσφαλῶς τὰ κατ' αὐτὸ λαβόντα ἢ λαμβάνοντα χώραν, οὔτε ἐπομένως δύναται νὰ ἀναζητήσῃ ἐν ψυχικῇ γαλήνῃ τὰ ἔλλογα μέσα δι' ὧν δύναται νὰ ἐξέλθῃ δυσχερειῶν ὧν ἀπαξάπαντες εἴμεθα ὑπαίτιοι καὶ αἰτινες οὔτε σήμερον οὔτε χυθὲς ἐδημιουργήθησαν.

Πλεῖστα εἰσὶ τὰ σημεῖα τῆς ἀνωμάλου ταύτης καταστάσεώς μας, θέλομεν ἐν τούτοις ἀπευθῆναι ὀλίγα τινὰ διὰ τῶν ὁπίων πᾶς τις θέλει πεισθῆναι περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἀνωτέρω γνώμης. Ἀφ' οὗτου ὁ Βασιλεὺς χρῆσιν ποιούμενος προνομίου ἀδιαφιλονεικῆτου ἔδωκε τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς εἰς τὸν κ. Τρικούπη, φωνὴ ἀρέτη ἀπὸ τῆς πρωτεύουστος τοῦ ἡμετέρου Κράτους, ὅτι αἱ συνταγματικαὶ ἡμῶν ἐλευθερίαι κινδυνεύουσιν. Ἡ φωνὴ αὕτη τοσαύτην εὐρεν ἠχῶ καθ' ὅλον τὸ ἑλληνικόν, ὥστε καὶ εἰς τὴν τελευταίαν καλύβην ἐν εἰσέλθῃ, θέλετε ἀκούσει ὅτι Ἄ υ ἰ τ ὸ ς μ ἔ κ ε ἰ ν ο ν ἔ κ α μ α ν τ ὸ ἔ ν α τ ρ ο υ ς π ρ ὸ ς π ε ρ ἰ ο ρ ἰ ς μ ὶ ν τ ὶ ν ἔ λ ε υ θ ε ρ ἰ ὶ ν μ α ς. » Τρίψε ἔσον θέλεις τοὺς ὀφθαλμούς σου προσπαθῶν νὰ ἴδῃς μήπως τυχὸν ἀπατάσαι ἐνώπιον ταιούτων γελοίου ὁράματος, τὸ πρᾶγμα ὑφίσταται τρανῶς, αἱ συνταγματικαὶ ἡμῶν ἐλευθερίαι κινδυνεύουσι.

Ἀρχαιότερον τὴν ἡλικίαν νοσηρὸν φαινόμενον, ἀλλὰ καὶ ἤδη δυστυχῶς ἀκμάζον εἶνε ἡ εὐπιστία ἡμῶν πρὸς ἰδέας ἀποτελούσας ἀρχαῖαν ἀληθῆ καὶ τῶν ἀτομικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν. Οἱ πάντες γινώσκομεν τὴν λαμπρὰν ὑπόδοξήν ἧς ἔτυχε κατὰ τὴν 7ην Ἀπριλίου τὸ νέον πολιτικὸν δόγμα: κ ἄ τ ω ο ἰ φ ὄ ρ ο υ . Ἐὰν τὴν θελκτικὴν ταύτην ὁπτασίαν ἐπηκολούθησεν ἡ αὐξήσις τοῦ φόρου τοῦ πετρελαίου, ἐὰν τὸ γλυκὺ τοῦτο ἔνειρον διεσκιδάσε ὀλιβερῶς ἢ καταθλιπτικῆ διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ διὰ τὸ θαλάντιόν μας βαρυτάτη φορολογία τοῦ χαρτοσήμου,

ἐὰν ταύτην ἐπηκολούθησεν ἡ ἐπέκτασις τοῦ φόρου τοῦ οἴνου μέχρι τοῦ τελευταίου χωρίου τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν εἰς ταύτην ἐπηκολούθησεν ὁ φόρος τοῦ καπνοῦ ὑπὸ πενθιμότερον ἔνδυμα, ἐὰν πάντα ταῦτα ἐπηκολούθησεν, ὁ φόρος ἐπὶ τῶν δηλωθεισῶν φυτειῶν καὶ τὸ βαρύτερον πάντων ἢ καταναγκαστικὴ κυκλοφορία καὶ ἡ φοβερωτέρα καὶ ἀσχοπος ἐπιστράτευσις, πάντα ταῦτα πρὸς οὐδὲν λογίζονται, διότι τὸ π α λ η κ ἄ ρ ι τ ἄ ἔ θ α λ ε μ ἔ ὁ λ ο υ ς καὶ ἠθέλαμεν ἰδεῖ τὸ ἔθνος ἔνδοξον καὶ ἠθέλομεν πάρεαι αὐτὴν τὴν Πόλιν, ἐὰν δὲ ν μ ἄ ς ἔ π ρ ὸ ὀ ν ε Ἄ υ ἰ τ ὸ ς μ ἔ Ἐ κ ε ἰ ν ο ν , ἐὰν οἱ δύο τοὺς μαζὺ δὲν συνεννοῦντο μὲ τὴν . . . Ἀγγλίαν. Οὔτε αἱ ἐπίσημοι βίβλοι τῶν ἐθνῶν, οὔτε τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον τοῦ ἰσχυροτέρου, οὔτε ἡ ἔλλειψις πάσης πολιτικῆς περινοίας, οὔτε τὸ ἀναποφασιστον ἡμῶν, οὔτε ἡ ἔλλειψις σχεδίου ὀρισμένου, οὔτε ἡ ἔλλειψις συμμάχων, πράγματα ἡλίου φρεινότερα δύναται νὰ ἐξαγάγῃ τὰς νοσοῦσας κεφαλὰς μας ἀπὸ τῆς πλάνης. Ἐὰν τολμητῆς ἀπλῶς εἰς διαταγμὸς τινὰς περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς ὀπτασίας νὰ προβῆ: εἶσαι καὶ Σὺ πρόδοτος, εἶσαι καὶ Σὺ Ἰουδός ὡς Αὐτός καὶ Ἐκεῖνος, εἶσαι Γ ο β ἰ ὸ ς .

Ἐπίσης ἀρχαῖον δείγμα τῆς ἐκτρόπου ἡμῶν καταστάσεως εἶνε ἡ ἐκτίμησις τοῦ οικονομικοῦ ἡμῶν ζητήματος. Οὐδεὶς ὀρνείται, ὅτι ὅπου ἐφθάσαμεν οικονομικῶς, ἀπαιτεῖται μεγίστη καὶ σοβαροτάτη σκέψις ὅπως σωθῶμεν ἀπὸ οικονομικοῦ ναυαγίου, τὸ ὅποιον ἐὰν δι' ἓνα δυνατόν δὲν ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα, δι' ἓνα ἀδύνατον δύναται νὰ ἔχη τὰς βαρυτάτας συνεπείας. Ἀφοῦ ἀναγκαιῶς λοιπὸν ὀφείλομεν νὰ καταβάλλωμεν ἑτησίως ὑπὲρ τὰ 40 ἑκατομμύρια εἰς μεταλλικὸν πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ τῶν χρεωλυσιῶν τῶν ἐθνικῶν μας δανειῶν, τίς θὰ πιστεύσῃ ὅτι οὐδαμῶς ὀφείλομεν νὰ ὑποστῶμεν τὴν παραμικρὰν ὀυσίαν, τίς θέλει πιστεύσει ὅτι ὡς Συριανὸν λουκουμί ἐγάψαμεν τὸ ἀπὸ τινος κατὰ κόρον ἐπαναλαμβανόμενον ὅτι ὁ Ἑ λ λ η ν δ ἔ ν δ ὴ ν α τ α ι ν ἄ ὑ π ο ς ἦ ο ὕ δ ἔ ν α π λ ἔ ο ν φ ὄ ρ ο ν ; κ τ λ . Ἐὰν ἀπλῶς ἡμεθα συνεπεῖς ἔπρεπε λίαν ὀρθῶς νὰ εἰπώμεν δανεισθέντες ἐν ἀνοησίᾳ, ὀφείλομεν νὰ ὑποστῶμεν τὰς συνεπείας τῆς διαγωγῆς μας, ὅσον ὀλιβεροὶ καὶ ἀν ὄ σ ι ν . Ἄ λ λ ' ἀ ν τ ἰ τ ο ὗ τ ο ι ἔ σ κ ο τ ἰ ς μ ἔ ν ο ἰ ν ἀ π ο δ ε χ ὸ μ ε θ α μ ε τ ' ἀ γ α λ λ ἰ ἄ σ ε ω ς καὶ αὐτὰ τὰ παραβολώτερα τῶν ἐγχειρημάτων. Ἦρκεσεν ἡ δειλὴ τὸ πρῶτον ὑψωθείσα φωνὴ κ ἄ τ ω ὁ σ τ ρ α τ ὸ ς , κ ἄ τ ω τ ὸ ν α υ τ ἰ κ ὸ ν , ὅ π ω ς α ὕ τ η , ἔ ν τ ὸ ς μ ἰ κ ρ ὸ ὺ λ ἄ β η σ ἄ ρ χ α καθ' ἅπαν τὸ Ἑ λ λ η ν ἰ κ ὸ γ . Οὐδεὶς πλέον συζητεῖ περὶ τοῦ

ὀρθοῦ ἢ μὴ τῆς βλακώδους ταύτης κραυγῆς. Εἰς τοιαύτην δὲ ἡλιθιότητα κατηντήσαμεν, ὥστε πιστεύω ὅτι μετὰ τῆς αὐτῆς ἀγαλλιάσεως θὰ ἐγίνετο ἀποδεκτὴ πᾶσα ἄλλη παράλογος ἰδέα καὶ ὡς μίαν τοιαύτην ἐν παρόδῳ ἀναφέρω, τὴν ἰδέαν ἣν ἀστεεινόμενος φίλος μοι ἔλεγε ἡμέραν τινα, ὅτι τὸ καλλίτερον μέσον πρὸς λύσιν τοῦ οικονομικοῦ ἡμῶν ζητήματος θὰ ἦτο ἐὰν ἄ π α ν τ ε ς ο ἰ Ἑ λ λ η ν ε ς μ ε τ ε μ ο ρ φ ο ὦ μ ε θ ἄ ε ἰ ς γ υ ν α ἰ κ α ς ε ὕ ε ἰ δ ε ἰ ς . Ἐ γ ε ἰ ν α μ ε ν β λ ἔ π ε τ ε πάντες νοικοκυραῖοι, ἐγείναμεν ἐγώισται, ἐγείναμεν φιλοχρήματοι, δὲν ἐννοοῦμεν πῶς νὰ ταράττηται ἡ ἡσυχία μας ἀπὸ ἰδέας περὶ τυραννομένων ἀδελφῶν, πολὺ δὲ μᾶλλον ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀνόητον μεγάλην ἰδέαν. Διὰ τοῦτο καὶ οὐδόλως παράδοξον νὰ ἀκούη τις μετὰ τῶν τόσων νοικοκυραίων πολλοὺς μετὰ παρηρησίας ἐπιθυμοῦντας τὴν ταχεῖαν ἐπέλευσιν τῆς στιγμῆς καθ' ἣν θὰ μᾶς πάρῃ ἓνας μεγάλος διὰ νὰ ἀπολαύωμεν ὡς οἱ χοῖροι τῶν ἀγαθῶν τῶν μακρὰν τῶν ἀενάων παρενοχλήσεων εἰς ἃς ὑποβαλλόμεθα ἐκάστοτε ἐνεκεν τῶν ὑπὸ δουλείαν στεναζόντων ἀδελφῶν. Διὰ τοῦτο εἰσὶν ἕτεροι οὐκ ὀλίγοι αἰτινες πρὸς ἀποφυγὴν δυσαρέστων παρενοχλήσεων νομίζουσιν ὅτι ἀνεῦρον τὸ καλλίστον τῶν μέσων, τὴν μετὰ τοῦ βορβωρωτέρου τῶν τυράννων ἀδελφικὴν συμφιλίωσιν. Διὰ τοῦτο οὐδόλως ἄπορον μοι φαίνεται ὅτι μετὰ οἴκτου ἀκούουσί τινες ἐκεῖνον, ὅστις ἠθέλεν εἰπεῖ αὐτοῖς «ὅτι ἐὰν οἱ πατέρες μας ἐσκέπτοντο οὕτω, τὸ ἔθλον ἑλληνικόν καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν παρ' ἡμῖν εὐκαταστάτων καὶ πλουσιῶν θὰ ἦσαν δούλοι, γεωργοὶ ἢ ποιμένες,» ὅπως ἐπίσης οἰκτεירוῦσι τὰς ἀνοήτους ἰδέας ὅτι συναγωνισθέντες καὶ συμπαθόντες μετ' ἀδελφῶν ἐν δουλείᾳ διατελούντων καθῆκον ἔχομεν ἰσὸν ἢ καὶ τούτους νὰ ἐλευθερώσωμεν, ἢ μετ' αὐτῶν νὰ συνταφῶμεν. Αἱ ἐπανειλημμένα ἀποτυχία τῶν πρὸς ἀπελευθέρωσιν ἀποπειρῶν εἰσὶν ἡμῖν τὸ ἰσχυρότατον ἐπιχείρημα πρὸς ἐγκατάλειψιν παντὸς ἀνθρωπίνου, παντὸς ἀδελφικοῦ καὶ παντὸς χριστιανικοῦ αἰσθηματος. Δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι ὁ δεῦλος σπαράσσων ἀενάως ἀποπειρᾶται διαρκῶς καὶ ἀνοήτως πολλάκις, μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῆς ἀγίας ἡμέρας τῆς ἀπελευθερώσεώς του.

Ἀπεδείχθη πλέον, λέγουσιν, ὅτι ἀνευ τῆς θελήσεως τῶν ἰσχυρῶν οὐδὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν, ποῖαν λοιπὸν ἔχομεν ἀνάγκην στρατοῦ, ποῖαν ἀνάγκην ἔχομεν ναυτικοῦ; Ἀναμφιβόλως ἀνευ τῆς θελήσεως τῶν ἰσχυρῶν οὐδὲν δυνάμεθα, καὶ πᾶς φρόνιμος πολιτικὸς ὀφείλει νὰ ἔχη καλὴν πολιτικὴν, ὀφείλει νὰ ἔχη συμμάχους ἐὰν ἦνε δυνατός, ὀφείλει νὰ ἔχη προστάτας ἐὰν ἦνε ἀδύνατος,

ἀλλὰ τιαύτη ἐκγοναίkowski τῶν εὐγενεστῶν τῶν ἔθνων, ἔθνος ἔχοντος ἀναμφισβήτητα καθήκοντα νὰ ἐκπληρώσῃ ἐὰν μὴ θέλῃ νὰ ἀποκτηνωθῇ καὶ νὰ αὐτοκτονήσῃ εἰνέ τι τερατώδες. Καὶ ὅμως τὸ τερατώδες τοῦτο ἐγγεῖρημα ἠσπασθῆμεν μετὰ ἡλιθιότητος νοσοῦσης κεφαλῆς. Δὲν θέλομεν νὰ ἐγκύψωμεν ἐμβροϊῶς εἰς τὸ ζήτημα, δὲν βλέπομεν ὅτι θὰ ἀποκτηνωθῶμεν, ὅτι θὰ γείνωμεν ὄνειδος τοῖς ἔθνεσι. Οὐδεὶς βλέπει ὅτι πάντες ἐγείναμεν κλέπται τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, ἐπειδὴ πάντες κλέπτομεν τοὺς φόρους τοῦ Δημοσίου, οὐδεὶς βλέπει ὅτι καὶ οἱ ὑπάρχοντες φόροι δὲν καταβάλλονται εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον, οὔτε θέλει νὰ ἐξετάσῃ τοὺς λόγους δι' οὓς πάντες εἰς κλεπτας μεταβλήθημεν, ἀλλὰ ἀσπάζεται τὰ παραβολώτατα τῶν ἐγγεῖρημάτων, ἀρκεῖ νὰ μὴ ταραττήται ἢ περὶ τὸ κλέπτειν ἄλλοτε ἄλλη τυχῶδακτυλογραφία ἐκάστου.

Ὡς ἐν ἐκ τῶν πολλῶν εἰσέτι δειγμάτων ἀναφέρομεν τὴν ὄχι σπουδαίαν ἐγκυψὴν ἡμῶν εἰς τὸ ζήτημα τῶν οἰκονομιῶν. Αἱ οἰκονομίαι ἀληθῶς εἰσὶν ἀναγκαῖαι, διότι ἀπ' ἐνός μὲν ἀνακουρίζουσι τὸν δημόσιον θησαυρὸν ἐνῶ ἀπ' ἑτέρου διδόνουσιν εἰς πᾶσαν κυβέρνησιν αἰτουμένην νέας θυσίας μέγα ἠθικὸν πρὸς τοῦτο κῦρος, ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ κατὰ τοῦτο ἐτρέπην ἐδὼν ὅλως εἰς τὸ ἐναντίον ἄγουσαν. Ἄντι νὰ ἀναζητήσωμεν μετ' ἐπιμονῆς καὶ ἐπιμελείας ἀλλ' ὠρισμένως τὰ σημεῖα ἐφ' ὧν δύνανται νὰ γίνωσιν οἰκοκυραῖοι, ἀνευ βλάβης τῶν παντοίων ἔθνικῶν συμφερόντων, φωνάζομεν ἐνὶ στόματι ἀρίστως ὡς ἐν Ἑβραϊκῇ ἐκκλησίᾳ οἰκονομίας, θέλομεν οἰκονομίας, καὶ τοῦτο πρὸς ἐπαύξηνσιν τῆς συγχύσεως, καὶ ὅπως ἐπὶ τέλους καταντήσωμεν εἰς τὸ λαμπρὸν καὶ γλυκὺ συμπέρασμα: «ἐπειδὴ δὲν γίνονται οἰκονομίαι δὲν πληρόνομεν φόρους.»

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων νομίζω, ὅτι ὡς ἔθνος διατελοῦμεν ἐν ἡ καταστάσει ἐν τῷ προοιμίῳ ἐξεθέσαμεν. Ἐὰν δὲ εἰς τοῦτο προσέσητε τὴν παντελῆ ἔλλειψιν πολιτικῆς χρησιμότητος, δι' ἧς ἐδύνατο νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὴν γοργῇ τῇ βήματι βαίνουσαν ἔθνικὴν ἐκλυσιν, θέλετε παραδεχθῆ ὅτι τὸ ἔθνος ἀποδεχόμενον εὐχερῶς καὶ ἀνεξετάτως πᾶν ὅ,τι παράλογον, πᾶν ὅ,τι μωρὸν καὶ ἄνοκτόνον, ἐν τοιοῦτοις μάλιστα κρίσιμοις καιροῖς, ἐπαθε δεινὴν νόσον ἐξ ἧς δύνανται νὰ τὸ σώσῃ μόνον χεῖρ σιβαρὰ, θέλησις ἀκατάβλητος καὶ αὐταπάρνησις μέχρις αὐτοθυσίας. Τὴν ἔχει ὁ Γεώργιος; τὴν ἔχει ὁ Κωνσταντῖνος; τὴν ἔχει ὁ Τρικούνης; Εἴτε νὰ μὴν ἐπετρέπετο οὐδεὶς δισταγμὸς. Διὰ τοῦτο εὐχομαι, ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἐλεήσῃ.

Ἰδιότροπος.

Ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν.

Ἐφ' ὅσον προσεγγίζομεν εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἐκλογῆς τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων ἡμέραν, ἐπὶ τοσοῦτον ὀφείλομεν νὰ ἐπαυξάνωμεν τὴν συνειδησὴν τῶν καθηκόντων ἡμῶν πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ τὴν συναίσθησιν τῶν δικαιωμάτων μας ὡς πολιτῶν· διότι διὰ τῆς ψήφου μας πρόκειται ν' ἀποθῇ ἕκαστος ἡμῶν ἴδιος καὶ ἰσχυρὸς παράγων τῆς τύχης τοῦ τόπου. Τοῦτο ἐφρέθη μέχρι τοῦδε κατὰ κόρον, ἢ συχνῇ δ' αὐτοῦ ἐπανάληψις ἐμφαίνει ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη δὲν ἔκαμεν ἀκόμη παρ' ἡμῖν πολλοὺς προσήλυτους, ἵνα μὴ ἀναγράφεται πάντοτε ὡς καινὴ διδασκαλία.

Διὰ τὴν καλὴν ἐνάσκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων, ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἀσκηθῶμεν, νὰ σκεφθῶμεν, νὰ μελετήσωμεν, νὰ ἐξασκηθῶμεν, νὰ μετανοήσωμεν, ἴσως δὲ καὶ νὰ νηστεύσωμεν. Δυστυχῶς μετὰ τῶν ἡμερῶν τῆς νηστείας καὶ τῆς ἐκλογῆς, θὰ παρεντεθῶσιν ἀρκεταὶ ἡμέραι κρεπάλης, ὥστε ἐκ τῶν ἐκλογέων οἱ μὲν νήφοντες οἱ δὲ μεθύοντες θὰ προσέλθωσι πρὸ τῆς κάλπης. Ἐντούτοις δὲν πρόκειται ἐνταῦθα μόνον περὶ τῶν μεθύοντων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν νηφόντων εἴτινες πάσχουσι τὸ ἴδιον ἐκείνων πάθημα, ἐξ ἄλλης ὅμως αἰτίας.

Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν παρατηρεῖται τοῦτο τὸ θλιβερὸν πάθημα· ὅτι δηλονότι ἐφ' ὅσον προσεγγίζομεν εἰς τὴν ἐπίσημον στιγμὴν τῆς ἐκλογῆς, ἐπὶ τοσοῦτον καταλαμβάνομεθα ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ ἐκείνου ὅστις ἐδύνατο νὰ ὀνομασθῇ ἐκλογικὸς πυρετός καὶ ὅστις ἀφαιρεῖ ἐξ ἡμῶν καὶ τὴν πολλὴν ἢ ὀλίγην ὀρθοφροσύνην ἧτις διακρίνει ἡμᾶς κατὰ τὰς λοιπὰς περιστάσεις τοῦ βίου.

Πολίται καθ' ὅλα συνετοί, σαφῆ ἔχοντες ἰδέαν περὶ τῆς θέσεως τῶν πολιτικῶν ἡμῶν πραγμάτων, μέχρι δὲ τίνος καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς πολιτικῆς ἡμῶν καχεξίας, ἐφ' ὅσον προσεγγίζουσιν εἰς τὴν κάλπην, ἀπόλλουσι τὴν συνειδησὴν ὅλων ἐκείνων καὶ περιπίπτουσιν εἰς τελείαν ἀσυνειδησίαν καὶ ἐαυτῶν ἀκόμη. Ὁ πολίτης δεῖνα λ. χ. καθ' ὅλον τὸν ἄλλον χρόνον ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ κρίνῃ ὀρθῶς καὶ τὰ νομοθετικὰ καὶ τὰ διοικητικὰ ἔργα· ὑποβάλλει ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς κρίσεως καὶ τῶν γνώσεών του τὸ νομοθέτημα ἐκεῖνο· ἀνευρίσκει καὶ προσδιορίζει τοὺς λόγους τῆς ἀνεπαρκείας ἢ τοῦ ἐπιβλαβούς αὐτοῦ καὶ ἐν τέλει οἰκτεῖρει τοὺς ἐπιψηφίσαντας αὐτό. Ὁ πολίτης ἐκεῖνος κρίνει ὀρθῶς περὶ τῆς πολιτείας τοῦ ἀντιπροσώπου του, τὸν παρακολουθεῖ εἰς τὴν πορείαν του, εἰς τὴν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ στάσιν, σχολιάζει τὰς μεταπτώσεις του, ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην πολιτικὴν μερίδα, ἀχθεταί συνεχῶς ἐπὶ τῇ παρατηρήσει ἢ τῇ διαφθορᾷ του καὶ ἐνίοτε ἐλέγχει μετὰ φίλων καὶ γνωρίμων τὴν διαγωγὴν τοῦ. Δὲν ἀγνοεῖ εἰς τίνα αἰτία ὀφείλει τὴν κακοδομιαν του ὡς πολίτου καὶ εἰς τίνας τὴν τῆς πολιτείας κακοδοκίησιν. Ὁ ἀκούων αὐτοῦ, ἀποφαινομένου περὶ τῶν πολιτικῶν, θὰ ἠπόρει θεθαίως πῶς κράτος ἔχων τοιοῦτος πολίτας, κακοδοικεῖται καὶ δυσπραγεῖ· ἐντούτοις ὁ βλέπων αὐτὸν παρασκευαζόμενος εἰς τὴν ἐνάσκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων του, θὰ ἔλεγεν ὅτι ἡ κάλπη ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς διανοίας του μαγγανιστὰν ἀνεξήγητον· τὸ πρῶτον δ' αὐτῆς ἀποτέλεσμα ἐπ' αὐτοῦ εἶναι ὅτι εἰς τὸ πνεῦμα του ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροσώπων του παρίσταται συμβεβηκὸς τι τελείως ἄσχετον πρὸς τὴν πορείαν τῆς πολιτείας, πρὸς τὴν λύσιν τῶν μεγάλων τοῦ τόπου ζητημάτων. Ἡ ὄντως αὐτοῦ ἔφρισταται διχασμὸν παράδοξον ἢ ἰδιότης του, ὡς πολίτου ἀδικουμένου, παραπονομένου, καταρωμένου, ὑποχωρεῖ ἢ συγκεντρεῖται εἰς τὴν ἰδιότητα ἐκλογέως ἀσυνειδήτου· προσέρχεται δὲ εἰς τὴν κάλπην, οὐχὶ πλέον ὡς πολίτης ἔθνους τῆς πολιτείας, ἀπαιτητικὸς δὲ καὶ μεμφίμιμος, ἀλλ' ὡς ἐκλογεὺς· τί δ' ἐστὶ ἐκλογεὺς ἀνευ τῆς διανοίας πολίτου, εἶναι δύσκολον νὰ ἐρισθῇ ἐκ τῶν προτέρων, μόνον δὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργείας του δύνανται νὰ δείξωσι τί εἶναι ἐκ τῶν ὑστέρων. Ὁ τέως συνετός πολίτης, ὁ γνωρίζων καλῶς τὰς χρεῖας του, ὁ ἀχθόμενος ἐπὶ τῇ κακῇ τῶν τυχῶν του διαρρημίσει, ἀνοίγει διὰ τῆς κάλπης, τὸ πολιτικὸν σκάδιον εἰς ἀνθρώπου περὶ ὧν ἐὰν ἐρωτήσῃ τὸ παρελθὸν θέλει καταμαρτυρήσει αὐτῶν, ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ τὴν συνειδησὴν του, θὰ τοῦ εἴπῃ ὅτι οὐδὲν ἔχει νὰ ἐλπίζῃ ἐξ αὐτῶν. Ὁ συνετός ἐκεῖνος πολίτης, ὅστις οὐδὲ εἰς τὸν ἀμπελώνα του ἤθελε στείλλει κλαδευτήν, ἐὰν δὲν ἦτο βέβαιος περὶ τῆς ἐμπειρίας αὐτοῦ, στείλλει μετὰ συνειδήσεως ἐλαφρὰς εἰς τὸν ἀμπελώνα τῆς πολιτείας τὸν τυχόντα, ἐκείνον εἰς ὃν δὲν ἤθελε ποτὲ ἐμπιστευθῆ τὴν μηδμινοτέραν ὑποθεσίαν του.

Καὶ μὴ εἴπη τις ὅτι τοῦτο τὸ ἔκτροπον ἅπαν τᾶται ἐν τῇ συνειδήσει μᾶς; τάξεως ἢ ὀλίγων ἀτόμων· τὸ πάθημα τοῦτο πάσχομεν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἅπαντες ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἰδεῶν ἡμῶν καὶ τῶν φρονημάτων. Ἐκεῖνος ὅστις π. χ. ἐκόπτετο ἐπὶ τρία ἔτη κατὰ τῆς πολιτικῆς διαφθορᾶς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους καὶ εἰς αὐτὴν ἀπέδιδε τὰ τῆς κακοδοικῆσεως κακὰ, ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος ἀνδρὸς οὐδὲν παρέχοντος ἐγγύουον πολιτικῆς χρησιμότητος καὶ ἐν γώσσει τοῦ ποιοῦ του. Ὁ ἄλλος ὅστις ἠγείρετο μέχρι χθὲς δεινὸς ἐπιτιμητὴς τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς ἀπειρίας τῶν ἀντιπροσώπων του, καὶ ἀπέδειδεν εἰς αὐτὰς ὅλας τὰς πληγὰς τῆς πολιτείας, εἶναι ἔτοιμος νὰ ψηφισθῇ ὑπὲρ ὑποψηφίου ἀγραμμάτου. Ὁ ἕτερος ἐκεῖνος ὅστις ἐθρῆνει ἐπὶ τῇ συγχύσει τῶν ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἀνάμιξιν τῶν Βουλευτῶν εἰς τὰ τῆς διοικήσεως ἐθεώρει κακοηθεστάτην συναλλαγὴν, θεωρεῖ ἤδη ἐγκλημα νὰ μὴ τιμῆσῃ διὰ τῆς ψήφου του τὸν ἐπιτηδειότερον ρουσφευτῆν. Ὁ ἄλλος ὅστις ἐν συνειδήσει ἐπίστευε καὶ δημοσίᾳ ἀνολόγει ὅτι τὸ ἐμπόριον πάσχει, ὅτι ἡ δραστηριότης του προσκόπτει εἰς νομοθετικὰ ἔργα ἐλαττωματικὰ καὶ τὰ συμφεροντά του μίνουσιν ἔρημα προστασίας, διὰ τὴν ἔλλειψιν εἰδικῶν τοῦ ἐμπορίου ἀντιπροσώπων, λησμονεῖ ὅλα ταῦτα καὶ εἶναι ἡδὴ ἔτοιμος νὰ ζητωκραυγῇ ὑπὲρ τοῦ πρώτου καλληκαρίου, οὔτινος αἱ περὶ ἐμπορίου γνώσεις καὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ ἀμιλλῶνται πρὸς τὴν ἐν γένει ἀμάθειαν του. Πάντα ταῦτα μαρτυροῦσιν ἐπαρκῶς ἢ ὅτι εἰς τὰ λεγόμενα πολιτικὰ εἴμεθα αἰωνίως ἅπαντες ἡθοποιοί, ἢ ὅτι ἡ κάλπη ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς διανοίας ἡμῶν παράδοξον μαγγανιστὰν, ἧτις ἐμποδίζει ἡμᾶς τοῦ ἀκούσαι τῆς φωνῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἰδίας συνειδήσεως καὶ κἀμνεῖ ἡμᾶς νὰ πιστεύωμεν δυνατὸν τὸν συμβεβηκισμὸν τῶν καθηκόντων μας πρὸς τὴν πλάνην.

Ἄμα εἶναι βεβαιωμένον ὅτι ἐν κράτει συνταγματικῷ, κυβερνωμένῳ δὲ ὑπὸ ἀντιπροσωπευτικῶν σύστημα, οἱ πολίται τὴν ἀντιπροσωπεῖαν αὐτῶν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ λογιζόνται συμβεβηκὸς ἄσχετον πρὸς τὴν διοίκησιν καὶ τὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους καὶ δὲν ἀρτῶσιν ἐξ αὐτῆς τὴν λύσιν ὅλων τῶν σπουδαίων ἔθνικῶν ζητημάτων, εἶναι ἐπίσης βεβαιωμένον ὅτι ἐν αὐτῷ τῆν οὐσίαν τοῦ πολιτεύματος ὑποκαθιστῶσι ἔρηροι καὶ τὸ εἶδος σκελετωδῆς τύποι οὓς ἐφρυξίσει ἐκάστοτε ἡ πολιτικὴ φιλοσοφία αὐτοσχεδίων κομματαρχῶν, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς λυμενομένης τὸν λαὸν διανοητικῆς στενῆς ῥώσεως. Ἄλλ' ὑπὸ τοιοῦτον σύστημα τὰ κράτη φθεῖρονται, προστριβόμενα διηνεκῶς πρὸς τὴν πλάνην, καὶ οὐδένα τῶν προορισμῶν αὐτῶν δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσι.

Τὸ μέγα τοῦτο μειονέκτημα τῆς ἰδιότητος ἡμῶν ὡς πολιτῶν πρέπει νὰ τεθῇ ὑπὸ τὰς ὄψεις ὅλων, κατὰ τὰς ἡμέρας μάλιστα ταύτας καθ' ἃ παρασκευαζόμεθα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων· ἅπαντες δὲ ν' ἀναμνησθῶμεν ἐφ' ἑκάστης στοιχειώδεις τινὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς φιλοσοφίας, ἀνευ τῆς ἐνστερησίσεως τῶν ὀπίων καὶ τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα καὶ τὸ ἐλεύθερον πολίτευμα καὶ οἱ κοινοβουλευτικοὶ θεσμοὶ, καὶ ὁ πρὸς τὴν πολιτείαν πόνος ἡμῶν καὶ ἡ ἰδιότης μας ὡς πολιτῶν ἐστὶ κωμωδία, ἧτις δὲν ἔχει οὔτε τὴν ἀρνητικὴν ἀρετὴν τοῦ νὰ μὴ εἶναι ὀλεθρία.

Πρέπει κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ν' ἀναμνησθῶμεθα διαρκῶς ὅτι ἡ ψῆφος ἡμῶν πρέπει νὰ μετουσιωθῇ εἰς τὰς ἰδέας μας, εἰς τοὺς πόθους μας καὶ νὰ δοθῇ μόνον εἰς ἐκείνους οἵτινες δύνανται νὰ διερμηνεύσωσιν ἐκείνας καὶ νὰ ἀντιπροσωπεύσωσι τούτους· διότι ἐν τῇ ψήφῳ μας ἐκείνη εὑρεται τὸ σπέρμα τῶν Κυβερνήσεων, ἢ φύσις τῆς διοικήσεως καὶ ἡ τύχη τῆς πατρίδος. Μὴ λησμονήσωμεν κατὰ τὴν κρίσιν ἐκείνην στιγμὴν ὅτι αἱ προλήψεις καὶ ἡ ἐξαχρείωσις τῶν πολιτῶν τὴν μεγίστην ἔχουσιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς μορφώσεως τῶν Κυβερνήσεων καὶ ὅτι αἱ Κυβερνήσεις κατ' εἶ-

κίονα των πολιτών διατυπούμενοι, δι' αυτών αναδεικνύονται και δι' αυτών διατροπώνται: 'Οσάκις θεβαιούμεν ότι μωρά και διαστραμμένη Κυβερνήσις δύναται να βλάψη καιρίως το έθνος, καταστρέφουσα τους υλικούς αυτού πόρους, εξαχρηστούσα και την διάνοιαν και την συνείδησιν αυτού, εκφράζομεν αλήθειαν μεμαρτυρημένην υπό της ιστορίας. 'Οσαύτως όμως επιμαρτυρεί ή ιστορία ότι έθνος νοθρόν και απαίδευτον, μεστόν προλήψεων και εξηχρησιωμένον τά ήθη, θέλει αναγκάσει ως επί το πολύ την κυβερνήσιν του να καταβιασθή μέχρις αυτού. 'Οτι ο αυτοκρατορικός θρόνος της Ρώμης κατείχετο υπό άπανθρώπων τυράννων, ο Ρωμαϊκός λαός είχαν εκπέσει εις τόν εσχάτον βαθμόν της διαφθοράς και διά τοϋτο δέν δυνάμεθα σήμερα να θεβαιώσωμεν, αν οι κατ' εκείνην την εποχήν ματίσασα τόν κόσμον τυραννία, ήτον έργον των άπανθρώπων εκείνων τυράννων, ή αυτού του λαού, διότι μετά μεγάλης λύπης ή ιστορία μαρτυρεί ότι ο Νέρων υπήρξε δημοτικός βασιλεύς. 'Ο μέγας Πέτρος δέν ήθελε ποτέ καταδαμάσει την Μοσχοβιτικήν θαρσαρότητα, εάν δέν έγγενάτο μεγαλοφυής· άλλ' ίσως ήθελε φανεί υποδέστερος του οποίου επεχειρήσει μεγάλου έργου, αν δέν ήτο αίμοβόρος και άγριοήθης, ως όλοι οι ύπηκοοι αυτού. Οι ισχυρίζόμενοι λοιπόν ότι αι κακαί Κυβερνήσεις εξαχρηστούσι τους λαούς, πρέπει να ενθυμηθώσι προσέτι ότι οι διαστραμμένοι και κακοήθεις λαοί αναγκάζουσι τάς κυβερνήσεις των να καταβιασθώσι μέχρις αυτών. 'Εν μέσω των πεπολιτισμένων έθνών ή ενέργεια των Κυβερνήσεων επί των λαών και ή επιδρασις αυτών επί των κυβερνησέων των είναι άμοιβαία· και πριν ή οι λαοί καταδικάσωσι τάς Κυβερνήσεις των, πρέπει να σκεφθώσιν ότι το ήμισυ της ευθύνης επιβαρύνει αυτούς. 'Εκεί ιδίως όπου ισχύει το αντιπροσωπικόν σύστημα, ο λαός άποτελεί, ούτως είπει, την ουσίαν των Κυβερνήσεων, ώστε εάν αι κυβερνήσεις κακοπραγώσι, δέν πρέπει ν' αποδίδωμεν εις μόνας αυτάς την ευθύνην του κακού. 'Υπό το κράτος του αντιπροσωπικου συστήματος αι κυβερνητικαί κακοπραγίαι προκύπτουσιν έξ αυτης της ήθικης του λαού καταστάσεως, εκ της άπαιδευσίας του, ήτις επιδοκιμάζει τά κακώς πραττόμενα, ή εκ της άνανδρίας του, ήτις άνέχεται το κακόν ένω ή διάνοια αυτού το άποδοκιμάζει.

'Η τύχη ημών και του τόπου εγκείται εν τη χρήσει της ψήφου μας· εάν λησμονήσωμεν τοϋτο επί μίαν στιγμήν, παρασκευάζομεν την κοινήν κακοδαιμονίαν επί πολλά έτη, ίσως επί μίαν γενεάν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Χθές το Δικαστήριον των ένταϋθα Πρωτοδικών εν δημοσίᾳ συνεδριάσει άνεκήρυξεν ύποψηφίους Βουλευτάς του Νομού 'Αχαΐας και 'Ηλιδος τους επομένους: Α. 'Αλεξανδρόπουλος — Α. Αύγερινός — 'Αχ. Γεροκωστόπουλος — 'Αν. Δαλιάνης — Θεμ. Δαραλέξης — 'Αλ. Ζαζυής — 'Ιωάν. Ζωγράφος — Κ. Θεοδώρου — Περικ. Καλαμογάρτης — Θάνας Ρούφος Κανακάρης — 'Αριστ. Κοντογούρης — Ν. Κουμανιώτης — Ι. Κρεστανίτης — 'Οδ. Λαμπρόπουλος — 'Ιωάν. Μεσσηνέζης — 'Αθαν. Πετιμεζάς — Νεοκλής Πετιμεζάς — 'Αν. Πετραλιάς — Γεώρ. Αύγερ. Πετραλιάς — 'Ανδ. Σ. Παναγιωτόπουλος — Γεωρ Ν. Παναγιόπουλος — Λεων. Πιτσάκος — 'Ανδρ. Παπαγιαννάκοπουλος — Γεωρ Παπακυριακόπουλος — 'Ανδ. Ρηγόπουλος — 'Αν. Ρικάκης — Χρ. Σολιώτης — Γεώρ. Μ. Ρούφος — 'Ανδ. Σπηλιάδης — Στεφ. Στεφανόπουλος — Χρ. Στεφανόπουλος — Γεωρ. Τζερίδης — 'Αλέξ. Φωτήλας — 'Αχ. Χοϊδάς — Βυστάθιος Ψαριάδης. Το όλον τριάνκοντα και πέντε, ήτοι τριπλάσιο των όσων έχομεν ανάγκην. Και οι δυσκολώτεροι των ημετέρων συμπολιτών δέν θά εύρεθώσιν έμπερδευμένοι

εις την εκλογήν και την προτίμησίν των.

— Κατ' αυτάς ή ημετέρα πόλις φιλοξενεί όλους ή τους πλειότερους πολιτευομένους του νομού ημών, οτινες συνήλθον επί τῷ αυτῷ ίνα καταρτίσωσι τους συνδυασμούς των και θέσωσι τάς βάσεις της ενεργείας των κατά τάς επικειμένας εκλογάς των βουλευτών. 'Ενεκα τούτου θά ενόμιζε τις ότι μεγάλη παρατηρείται κατ' αυτάς παρ' ημίν κινήσις παρασκευάζουσα το στάδιον του προσεχούς εκλογικου άγώνος και ότι οι εκλογείς ενεργόν λαμβάνουσα μέρος εις τάς προπαρασκευαστικάς εκείνας εργασίας. Τοϋτο δέν είναι έντούτοις αλήθές· ή περι τους ύποψηφίους κινήσις παρατηρείται εις στενόν μόνον κύκλον ένδιαφερομένων προσώπων έξ όλων των επαρχιών του ημετέρου νομού, το δε πολύ πλῆθος των εκλογέων παρίσταται ως άπλους θεατής των γενομένων και διαπυθάνεται τά τεκταινόμενα προς άπλήν ψυχαγωγίαν και κορεσμόν της πολυπραγμοσύνης του. 'Οά ύπέθετέ τις άκόμη ότι ο στενός κύκλος έντός του οποίου παρατηρείται ή εκλογική κίνησις περιλαμβάνει την έκλεκτοτέραν τάξιν των εκλογέων, περιλαμβάνει τους σημαίνοντας των πολιτών, τους πλειότερον ένδιαφερομένους περι της καλής καταρτίσεως της του τόπου αντιπροσωπείας. 'Αλλ' ούδδ και τοϋτο δυστυχώς είναι άκριβές· 'Επί της προπαρασκευαστικής ταύτης κινήσεως των εκλογών, ή καλή τάξις των πολιτών διαπρέπει διά της άπουσίας της, τά δε πράγματα κανονίζονται έν άγνοία αυτης. Μανθάνομεν ότι καθ' έκαστην συνέρχονται εις διαβούλια οι ημετέροι ύποψηφίοι δουλεύεται και ώρας δλοκλήρους ημερησίας και νυκτερινάς καταναλίσκουσιν εις συμβιβασμούς αντίθετων πραγμάτων και συμφερότων· τά διαβούλια όμως ταϋτα έχουσι μάλλον χαρακτήρα συνωμοτικών, ή εκλογικών συνελεύσεων, διότι έξ αυτών έλλείπει τελείως ή γνώμη του τόπου, και ή ευρύτερα συζήτηση των γενικών του τόπου συμφερότων, ήτις έπρεπε ν' άποτελή την βάση των προκαταρκτικών εκλογικών εργασιών. Εις την καιάρτισιν των λεγομένων συνδυασμών, ούθενός ζητείται ή γνώμη· οϋτε δέκα πολιται έντιμοι, έκτός των άμέσως ένδιαφερομένων, εκλήθησαν να εκφράσωσι γνώμην περι των παρασκευαζομένων, ούδδ έρωτά τις να μάθη τί φρονεί ο τόπος επί αυτών και κατά πόσον άποδέχεται τά τεκταινόμενα. 'Ολον την φροντίδα της καταρτίσεως των συνδυασμών ανέλαβον έν άκρα αυταπαρνήσει οι ημετέροι πολιτευται και δέν έννοοσι να παρενοχλήσωσι το παράπαν τους έαυτών συμπολίτας, διά περιττών φροντίδων· 'Οά παρασκευάσωσιν όπως θέλουσι και δύνανται τά πράγματα και κατόπιν θά τά παρουσιάσωσιν εις τους εκλογείς μαγειρευμένα και έτοιμα και θά προσκαλέσωσιν αυτούς να τά επικυρώσωσι διά της ψήφου των. Μακαριστοί είμεθα, τη αληθεία, τοιούτους έχοντες συμπολίτας, αναλαβόντας να σκέπτωνται, ν' άποφασίζωσι και να ενεργώσιν άνθ' ημών, και όπόταν άκόμη πρόκειται περι των σπουδαιοτάτων, και να μάς απαλλάσωσι του κόπου να σκεπτόμεθα περι ημών. 'Οά είμεθα λίαν άγνώμονες εάν δέν άνεγνωρίζαμεν την καλοκαγαθίαν των ταύτην και το μέγεθος της προσενεγομένης ημίν ύπηρεσίας. Μικρόν πράγμα το έχετε, ν' άφίνωσι τά έργα και τάς έστίας των οι επιφανέστεροι άνδρες του νομού, κατά την ώραν ταύτην του έτους, να έχωνται ένταϋθα, να διατρίβωσιν εις ξενοδοχεία, ν' αναλίσκουσιν ώρας δλοκλήρους εις διαβούλια, να ιδρωκοπώσιν εν τη άγωνία, ν' άδυνατίσωσι μάλιστα τινές έξ αυτών εν τη άμφιβολία, να τρέχωσι, ν' άγρυπνώσιν· δι' ημάς τους εύτυχείς θνητούς πάντα δέ ταϋτα διά να μη μάς βάλωσιν εις τόν κόπον να σκεφθώμεν όλίγον και περι των πραγμάτων της πολιτείας, άτινα εν τη έχάτη αυτών αναλύσει εις πράγματα ιδικά μας. Βίηαι μέν αληθές ότι ή σοφία του λαού λέγει ότι αλλοίμονον εις εκείνον ο όποιος λείπει από τόν γάμον του, αλλ' ημεεις είμεθα τόσον όλίγον ζηλότυποι της νύμφης, ώστε και γάμον δυνάμεθα να συνάψω-

μεν διά πληρεξουσίου, άφού μάλιστα οι πληρεξούσιοι και άφρονουσι και τόσον είναι άφιλοκερδέες. Είμεθα, τη αληθεία, άξιοζήλευτοι! άλλοι να σκέπτονται άνθ' ημών εν άπουσία και άγνοία μας, και ημεεις μόνον να επιφυλάσωμεν εις έαυτούς το δικαίωμα τῷ μεμψιμοιρείν επί τοις κακώς γενομένοις, και την υπερηφάνειαν ότι είμεθα πολιται έλευθέρου και συνταγματικού Κράτους.

— 'Οσοι είχον ύπομονήν να παρακολουθώσι κατ' αυτάς την βαθμιαίαν ανέλιξιν της δημιουργίας των παρ' ημίν βουλευτικών συνδυασμών και να διαπυθάνωνται τάς αίτίας των διαφόρων φάσεων αυτών, θεβαιώς θά έπέισθησαν ότι περι ενός μόνον πρόκειται, πώς δηλονότι έκαστος των όρεγομένων βουλευτικῆς θέσεως δύναται να επιτύχη αυτην άσφαλέστερον· όλα δέ τά λοιπά και ιδιότητες συμπολιτευομένων και αντιπολιτευομένων και ιδέαι και προγράμματα και προηγούμενα και μέλλοντα εις τόσα εύχρημα περικαλύματα της επιθυμίας των εκείνης. Τί ακούομεν προ δέκα ημερών ένταϋθα; 'Ο δεινα συνδυασμός δέν συμπληρωται διότι δέν συμφωνούσιν τά τρία αυτού μέλη περι της προσλήψεως του τετάρτου, δέν συμφωνούσι δέ, διότι δύσκολος άποβαίνει ή προτίμησις μεταξύ δύο ύποψηφίων, καθ' όσον δέν δύναται να έξευρεθῆ ή κομματική είσφορά του ενός και του άλλου ήν έκαστος προσφέρει εις το κοινόν ταμείον των ανθρώπινων κεφαλαίων, ή δε στατιστική αυτών, ως όλοι αι έλληνικαί στατιστικά! δέν είναι άκριβής. 'Ο έτερος συνδυασμός, δέν συμπληρωται, διότι άναμένει να προσλάβῃ, ότι περισσούση από τόν πρώτον. 'Εκείνος των ύποψηφίων άποκαούεται διότι προς έτερον συνάδελφόν του συγκρούεται επαρχιακώς· προτείνεται έτερος όστις δύναται να καταβάλῃ τά εκλογικά έξοδα· εκείνος όύρει άπισθέν του την δημοτικήν άρχήν, ούτος τόν Δῆμον τάδει· εκείνος των ύποψηφίων δέν γίνεται δεκτός διότι είναι επικίνδυνος διά το μέλλον, ο άλλος, διότι είναι άκίνδυνος. Αϋται αι ιδέαι και άλλαι αίτινες δέν δύνανται ν' αναγραφώσι κατάρχουσιν εις τάς προκαταρκτικάς εργασίας της εκλογῆς και ό,τι θ' άποτελεσθῆ· διά των ιδεών τούτων θά προβληθῆ μεθούριον εις τους εκλογείς ως άπόρροια άρχων πολιτικών και ως προσωποποίησις πεποιθησέων σωστικών του τόπου και θά επιστεφθῆ διά προγράμματος συντεταγμένου εις τραγικόν ύφος, το όποιον θέλει μάς άποσπᾶ τά δάκρυα. Μ' όλον ότι ή επιτυχία εν τῷ εκλογικῷ άγώνι δέν επηριάζεται το παράπαν εκ της άποκαλύψεως των έλαττηρίων άτινα κινούσι και όλους όμοϋ και έκαστον των ύποψηφίων ιδία, ημεεις ήθέλαμεν συμβουλεύσει αυτούς να μη στήσωσι το στραταρχείον των εν Πάτριας, εν πόλει δηλ. μεγάλη και άρκετά πολυπράγμονι, άλλ' εις το μικρότερον και άπώτερον χωρίον δήμου τινός της· μάλλον άποκέντρων επαρχίας, ίνα θλίπωσι και μανθάνωσι τά γενομένα όσον ένω τε όλιγώτεροι εκλογείς και ούτω μη διασείσωσι παρά τοις πλειότεροις και αυτην την εύεργετικήν πλάνην των περι του ποιου του διεξαχθησομένου άγώνος· ή τουλάχιστον άφού άπεράσσαν να συνέλθωσιν ένταϋθα, ήθέλαμεν τους συμβουλεύσει να κλείωσιν έρημητικώς τάς θύρας των καμπινέτων των και να όμιλώσι σιγανῆ τη φωνῆ, ίνα μη μανθάνωμεν ότι έπρεπε να άγνοώμεν, προς χάριν αυτών των ημετέρων πολιτευτών, οτινες έλησμόνησαν ότι ώρισλον να πλύνωσι κατ' οίκον τάς ακαούάρτους αυτών σινδόνας.

— Χάρις εις την εύρειαν εκλογικήν περιφέρειαν κατά τάς προσεχείς εκλογάς· θά κληθώμεν να ψηφοφορήσωμεν ύπερ ή κατά πρόσωπων άτινα άγνοούμεν τελείως και τοιαύτα είσιν οι εκ των άλλων επαρχιών του νομού ημών ύποψηφίοι, αν όχι όλοι, τουλάχιστον τινές. Βεβαιώς τινές των ύποψηφίων της επαρχίας 'Ηλείας και Καλαβρύτων είσιν εν τη ημετέρα άγνωστοι εις το πολύ πλῆθος των εκλογέων, ως έπίσης και τινές των ημετέρων ύποψηφίων εις τάς επαρχίας εκείνας, ειςε διότι μέχρι τούδε δέν έπολιτεύθησιν εις ευρύτερον του

ἤμου των κύκλων, εἴτε διότι δὲν ἐγένοντο κατ' ἄλλον τρόπον γνωστοί, π. χ. διὰ συγγραμμάτων ἢ ἄλλων εἰς τόπον ὑπερσειῶν. Κατὰ τὸ ἐκλογικὸν ἡμῶν σύστημα ὁ ἐκλογεὺς ὀφείλει διὰ τῆς ψήφου του ν' ἀπορραθῆ ὑπὲρ ἢ κατὰ περι παντός ὑποψηφίου, ἀλλ' ὅταν τύχη νὰ μὴ τὸν γνωρίζῃ τὸ παράπαν, ἢ ψῆφος του θὰ ῥίπτεται τυχαίως καὶ ὡς εἰ ἐρρίπιστο ὑπὸ παιδίου ἢ παράφρονος. Ὁ δὲ ἡμεθεὶς λοιπὸν, κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων ἅπαντες ὀλίγον παιδία ἢ παράφρονες. Τοῦτο ἔλειπε μόνον ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἐκλογικῶν συστημάτων ἵνα συμπληρωθῆ ἐν τῇ ἀθλιότητι του καὶ ἀποφέρῃ ἀποτελέσματα ἀνάλογα τοῦ κύκλου τῶν ἰδεῶν εἰς ὃν περιεσφύεται. Ἦναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἡ ἐνταῦθα πλατεία τοῦ ἉΓεωργίου ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἐγένετο Βουλευτοπαζάρον καὶ ἐν αὐτῇ ἐπιδεικνύουσι μετὰ μεσημβρίαν οἱ ὑποψήφιοι τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν ἔκτουτος καὶ τὸ ἀνάστημα τῶν, γενόμενος οὕτω ὀλίγον τί θεῖμα, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ εἰς τὴν πολυπραγμοσύνην τοῦ κοινοῦ καὶ συνεπῶς δὲν ἤθελεν εἶσθαι περιττὴ πληρεστέραι τις γνωριμία τῶν ἐκλογεῶν πρὸς τοὺς ἐκλεξιμους. Ὑποτότοις ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι φρονούντες, ὅτι τὸ ἄγνωστον τῶν ὑποψηφίων δὲν θὰ ἀποβῆ αὐτοῖς ἐπιζήμιον, κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς, διότι οἱ ἐκλογεῖς τοὺς γνωστοὺς ὑποψηφίους τοὺς γνωρίζουσι πολὺ καλὰ καὶ ἐκ τούτου ἴσως τραπῶσι πρὸς τὸ ἄγνωστον, ὑπερ ἐνέχει ἐξ ἴσου καὶ ἀμφισβησίας καὶ ἐλπίδας.

— Ἀρκετοὶ ἐνταῦθα καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος νομάρχης ἡμῶν κ. Ν. Δικριώτης, πρῶτον ἢ ἢν φρεῖαν διοριζόμενος Νομάρχης.

— Ὑριστώμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ἐπὶ τῆς κατωτέρῃ δημοσιευομένης ἐγκυκλίου τοῦ σεβασμιωτάτου Ἀρχιερέως ἡμῶν κ. Δαμασκηνοῦ, περὶ συστάσεως ἱερατικοῦ ταμείου, διότι τὸ ἔργον οὗτος ὁ ἡμέτερος ἀρχιεπίσκοπος ἐπελάβετο ἀναποκρίνεται εἰς ἀνάγκην τοῦ κλήρου ἡμῶν ἀναφορετικὸν καὶ μαρτυρεῖ ὅτι ὁ κ. Δαμασκηνὸς διαβλέπει ὀρθῶς τὰς ἀνάγκας τοῦ κλήρου καὶ μετὰ ζήλου ἐργάζεται εἰς θεραπείαν αὐτῶν. Περὶ τούτου προσεχῶς πλείοτερα.

— Μ' ὄλον ὅτι ὀλίγος μᾶς χωρίζει χρόνος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς δὲν διεκρίθη εἰσέτι σαφῶς ποῖον εἶναι τὸ φρόνημα τῆς ἐπαρχίας καὶ ἰδίᾳ τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὡς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν ἀντιπολιτεύσιν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων καὶ κατὰ πόσον τὸ φρόνημα αὐτῆς παραλλάσσει ἀπὸ τῆς περικλυτῆς ἡμέρας τῆς 7 Ἀπριλίου π. ε. Βεβαίως οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι ἀντιλαμβάνονται τοῦ φρονήματος τούτου διαφόρως καὶ ἀντιθέτως· οἱ περὶ τὸν συνδυασμὸν τῆς συμπολιτεύσεως βλέπουσι τὴν ἐπικράτησιν αὐτῶν ἀσφαλῆ, διότι πιστεύουσιν ὅτι τὸ κοινὸν δὲν θὰ συναρραθῆ ὑπὸ ἐπαγγελίων ἐπαγωγῶν, διότι ἔμαθε νὰ ἐκτιμᾷ κατ' ἀξίαν τὴν ἰκανότητα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὡς πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπαγγελιῶν τῆς· οἱ περὶ τὸν ἀντιπολιτευόμενον ἀφ' ἑτέρου συνδιασμῶν, ἐν τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου βλέπουσι σύσσωμον τὴν 7 Ἀπριλίου, διότι πιστεύουσιν ὅτι συντρέχουσιν αἱ ἴδιαι περιστάσεις καὶ ὑφίστανται αἱ αὐταὶ αἰτίαι οἵτινες παρήγαγον τὴν φοβερὴν ἐκείνην κατὰ τῆς τότε Κυβερνήσεως ρεῦμα, ἣτις εἶναι ἡ ἰδίᾳ Κυβέρνησις τῆς σήμερον. Τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐπισκοποῦντες τὸ φρόνημα τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς πόλεως μας νομίζομεν ὅτι δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη ἐκτίμησις τοῦ κοινοῦ τούτου φρονήματος, ὡς ἀνωτέρω διατυπῶνται ὑπὸ τῶν ἐναντιοφρονούντων πολιτικῶν μερῶν, εἰσὶ καὶ ὁλοκληρῶν ἀκριβεῖς· ἐξ ὧν βλέπομεν καὶ ἀκούομεν ἡ κοινὴ παρ' ἡμῖν γνώμη ἐστὶ διατεθειμένη λίαν δυσμενῶς πρὸς τὴν κυβερνήσιν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὸ οἰκονομικὸν σύστημα αὐτῆς, ἀλλ' ἡ δυσμένεια αὐτῆς, φρονούμεν, ὅτι τὴν φορὰν ταύτην δὲν θὰ ἐκτραπῆ εἰς ἀγανάκτησιν οἷα ἡ τῆς 7 Ἀπριλίου καὶ τοῦτο, διότι δὲν διαβλέπει οὐδαμῶθεν ἐλπίδα καλλητέρας κυβερνήσεως καὶ ὀρθωτέρου οἰκονομικοῦ συστήματος, μετὰ

τὴν τελευταίαν Κυβερνητικὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Διληγιάννη. Διὰ τοῦτο πιστεύομεν ὅτι κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς, ἢ συλλογιζομένη μερὶς τοῦ τόπου (διότι περὶ ταύτης πρόκειται ἐνταῦθα) δὲν θ' ἀποβλέψῃ οὔτε εἰς διακρίσεις συμπολιτευομένων καὶ ἀντιπολιτευομένων, οὔτε εἰς ἐπαγγελίας καὶ προγράμματα, ἀλλὰ θ' ἀποβλέψῃ εἰς τοὺς ἐντιμότερους ἀνδράς καὶ τοὺς ἀξιοπιστωτέρους ὑποψηφίους καὶ τῇ ἀληθείᾳ, ὀρθῶς θὰ πράξῃ ἐφ' ὅσον ὤρισμένοι διακρίσεις, ἐκτὸς τῶν προσωπικῶν μεταξὺ τῶν πολιτικῶν μερῶν δὲν ὑπάρχουσιν, ἐφ' ὅσον καὶ τὰ προγράμματα καὶ αἱ ἐπαγγελίαι εἴτε εἰσὶν ἀπαράλλακτοι εἴτε ἀθετοῦνται ἀκόπως καὶ ἐφ' ὅσον τέλος διὰ τῆς ἀλλαγῆς τῶν κυβερνήσεων δὲν ἀλλάσσει καὶ ἡ τύχη τοῦ τόπου.

— Τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Διονυσίου ὁ κ. Διον. Βύργελιου Δικηγόρος δὲν δέχεται ἐπισκέψεις. Ὑπίστης δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ἐνεκα πένθους ὁ κ. Διονύσιος Κόκκινος φαρμακοποιός.

— Ὁ ἱεροκλήρυς τῆς πόλεως ἡμῶν κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος ὁμιλήσει τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ναφ τοῦ ἁγίου Νικολάου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΗΛΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν ἡμῶν εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς.

Πάντες οἱ εὐσεβεῖς καὶ φιλόθεοι ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ δὲν παύονται λέγοντες, ὅτι τὰ τοῦ κλήρου καθόλου δὲν θάινουσι ὡς ἔδει καὶ κατ' εὐχὴν· ἐν δὲ τὸ καὶ σπουδαιότατον τῆς τοιαύτης καταστάσεως αἰτίον εἶνε, ὡς πάντες καλῶς γνωσκόμεν, καὶ ἡ μὴ ὑπαρξίς ἐν τῷ Βασιλείῳ Βασιλευστικῶν ταμείου σκοπὸν ἔχοντος ἔθνη μὲν τὴν περιβαλθῆν τῶν εἰς ἀνικανότητα περιστάτων ἱερέων, ἔθνη δὲ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἐγγάμου κλήρου καὶ παροχὴν αὐτῶ μισθοῦ, ἐξ οὗ σπουδαία βελτίωσις θὰ ἐπινέγκτο εἰς τὴν πολιτείαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν ἔλλειψιν δὲ ταύτην ἐπιφύομεν νὰ πληρώσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν Πνευματικὴν Ποιμαντορίαν, ἔγνωμεν, ἵνα συστήσωμεν ἐν αὐτῇ ταμεῖον τοῦ ἱεροῦ ἐγγάμου κλήρου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱερατικὸν ταμεῖον τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Πατρῶν καὶ Ἡλείας», οὗ ἡ μὲν διάρκεια θὰ ἴη εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὅσα καὶ ἂν ᾖσι τὰ μέλη αὐτοῦ, ὁ δὲ σκοπὸς ἰσότητος περιβαλθῆν ἢ, ὀρθότερον εἰπεῖν, σύνταξις τῶν εἰς ἀνικανότητα περὶ τὸ ἐπιτελεῖν τὰ ἱερὰ αὐτῶν καθήκοντα περιστάτων ἱερέων, μετὰ δὲ ταῦτα, καθ' ὅσον οἱ πόροι ἐπιτρέπωσι, καὶ ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι τῇ συμπράξει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ὕμνῳ, ἀρωγῇ δὲ καὶ βοηθείᾳ τοῦ εὐσεβοῦς πνευματικοῦ ἡμῶν ποιμνίου, οὗ τὴν συνδρομὴν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἐπὶ μέρος ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐπεκαλεσάμεθα ἐν τῇ ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ ἡμῶν ὁμιλίᾳ, ἐκτὸς οὗ μακροῦ χρόνου μεγάλα καὶ ἀνάλογοι πρὸς τὸν ὕψηλόν αὐτοῦ σκοπὸν θὰ ᾖσιν οὕτως, ὥστε καὶ ἀνάλογος τῶν καταβολῶν μισθὸς θὰ ἀπονέμηται τοῖς ἐφημερίαις. Ταῦτα δὲ πεπεισμένοι λέγομεν ἐπειδόμενοι ἐπὶ τῆς καλῆς θελήσεως καὶ τῶν ἀγαθῶν διαθέσεων καὶ αἰσθημάτων τοῦ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀρχιεπισκοπὴν λογικοῦ ποιμνίου ὑπὲρ τοσοῦτον ὕψηλῶ καὶ ἱεροῦ σκοποῦ, ὅσοι εἴη ὁ ὑπὲρ τῆς περιθάλψεως καὶ μισθοδοσίας τοῦ ἱεροῦ κλήρου.

Πεπεισμέθα ὅτι πάντες ἀναγνωρίζετε τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως τοῦ ταμείου τούτου καὶ ὅτι ἄσμενοι οὐ μόνον θέλετε ἀποδεχθῆν νὰ ἐγγραφῆτε ὑμεῖς μέτοχοι ὑπὲρ ὧν ἰδίᾳ συνίσταται τοῦτο, ἀλλὰ καὶ θέλετε συντελέσει παρὰ τοῖς εὐσεβεῖς Χριστιανοῖς, ὅπως ὁμοίως συντελέσωσιν ἕκαστος τὸ κατ' ἑαυτοῦ προσφῆρον τὸ κατὰ δύναμιν πρὸς ἐπιτελεῖν καὶ αὐξῆσιν τῶν πρῶτον τοῦ συσταμένου ἱερατικοῦ Ταμείου, οὔτινος τὴν ἀνάγκην καὶ ἔλλειψιν πρὸς πληρωσὴν τοῦ οὗ, ἐφθνημεν εἰπόντες, σκο-

ποῦ, πάντες ἀνομολογοῦσι καὶ ἀνα στόμα καθ' ἑκάστην φέρουσιν.

Ἐχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι καὶ τὴν πρὸς τὴν ἐκθνήτα σκοπὸν εἰσφορὰν πάντες οἱ εὐλαβεῖς καὶ φιλόθεοι Χριστιανοὶ ἡγοῦνται ὅτι κατ' οὐδὲν ὑπολείπεται ἄλλων ἀγαθοεργῶν καὶ φιλοφρονητικῶν ἰδρυμάτων, ἀλλὰ τούναντίον ὅτι ὑπερτερῆ, ὅσον καὶ ἡ σύστασις ταμείου, οἷον τὸ ἱερατικὸν ὑπερτέρα εἴη.

Ἐν Πάτραις τὴν 22 Ἰουλίου 1886.
† Ὁ Πατρῶν καὶ Ἡλείας ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐν τῇ θέσει Ἀγυῶν ἀγρῶς 39 στρεμμάτων ἀντὶ δραχ. Ν. 3,500 ἐξ ὧν μετρητὰ δραχ. Ν. 1000. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ ἐμπορομιστοῦ Γεωργίου Α. Παππαγεωργίου.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ νταμιζάναι μεγάλα ἐξ ὕλου πολὺ ἰσχυροῦ, χωρητικότητος 50 σχεδὸν ὀκάδων, χρήσιμα πρὸς ἐναπόθεσιν ἔλαιου, λιπασμάτων, (εἰς ἐργολαβίαν λιμένους προκυμαίων «Καλαβρύτων») εἰς Πάτρας.

Σπουδαστῆς εἰς τὰ μαθηματικὰ περατώσας τὰς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἀκροάσεις καὶ διδάξας ἄλλοτε μαθηματικὰ ἀναδέχεται καὶ ἐνταῦθα νὰ διδάξῃ τοῦ γυμνασίου μαθηματικὰ. Πληροφορίαι δίδονται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς παρούσης ἐφημερίδος.

Εἰδοποιῶ τὸ ἐνταῦθα κοινὸν ὅτι προσέλαβον εἰς τὸ κατάστημά μου τεχνίτην ἀρίστον ἐξ Ἀθηνῶν συνεργασθέντα μετὰ τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαίων τεχνιτῶν καὶ ἐργασθεῖς ἐν τοῖς καλλιτέροις Ζαχαροπλαστικῶν Ἀθηνῶν γνωρίζει πᾶν εἶδος γλυκίσματος οἷον διαφόρους Γαλλικὰς κέστας, τούρτας, διαφόρων εἰδῶν καὶ σχημάτων, Βασιλόπιτας, μπουτινά, οβίγκ—κοκ καὶ ἄλλα. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ παραγγείλωσι πρὸ μιᾶς ἡμέρας. Πρὸς τοῦτοις εὐρίσκονται Ζαχαράτα πρωτίστως ποιότητος διὰ γάμους καὶ ἀρραβῶνας, παξιμάδια βασιλίας, τσαῖον, μπύρας καὶ κειμήλιον. Οἱ προσερχόμενοι εὐχαριστηθήσονται.
I. ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ.

Τυρὸς Ὀλλανδικὸς γνήσιος.

Tête de Maure δρ. 5,20 τὴν ὀκάν.
Gouda » 4,80 »

Βούτυρον πρόσφατον

Δραχ. 8 τὴν ὀκάν.
(Ἐν τῷ Ὀλλανδικῷ μαγαζίῳ, οἰκία Μαλιτζῶν.)

Γνωστοποιῶ ὅτι εἰς τὸ ἐργαστήριον μου ἀπειναντὶ τῆς οἰκίας Ἰω. Δ. Διμπεροπούλου καὶ τοῦ φαρμακείου Α. Μανιάτη ἔχω μ. π. α. οὐ. λ. α. σ. τ. ρ. ε. ἄ παντὸς εἶδους καὶ μεγέθους εἰς τιμὰς πολὺ εὐθηνὰς καθόσον ἔπαυσα πλέον τὴν κατασκευὴν τοῦ εἶδους τούτου, ἔχω δὲ ὅλα τὰ ἐργαλεῖα τῶν ζευγματοποιῶν καὶ μαχαρῶν εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς· ἐπίσης καὶ σούστας ἐπίπλων ὡς καὶ χόρτον πρὸς λεπτὰ 50 κατ' ὀκάν.
I. ΜΠΕΡΑΨ.

Νέος μὲ πείραν ἐμπορικὴν, κάτοχος δὲ τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς ὡς καὶ διπλογραφίας ζητεῖ θέσιν εἰς ἐμπορικὸν κατάστημα. Πληροφορίαι ἐν τῷ τυπογραφείῳ μας.